

POSTANOWIENIE

Dnia 30 grudnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Kozielowicz

w sprawie **O.N.**

oskarżonej z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 291 § 1 k.k. w zw.
z art. 11 § 2 k.k.

na posiedzeniu w dniu 30 grudnia 2024 r., w Izbie Karnej

po rozpoznaniu skargi obrońcy oskarżonej

na wyrok Sądu Okręgowego w Poznaniu

z dnia 23 lipca 2024 r., sygn. akt IV Ka 406/24

uchylający wyrok Sądu Rejonowego Poznań - Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu

z dnia 12 stycznia 2024 r., sygn. akt VI K 1157/23

p o s t a n o w i ł:

**oddalić skargę, a kosztami sądowymi postępowania w
przedmiocie skargi obciążyć oskarżoną.**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Poznaniu wyrokiem z dnia 23 lipca 2024 r., sygn. akt IV Ka 406/24, uchylił zaskarżony wyrok Sądu Rejonowego Poznań - Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 12 stycznia 2024r., sygn. akt VI K 1157/23, i przekazał sprawę temu Sądowi do ponownego rozpoznania.

Skargę od wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 23 lipca 2024 r., sygn. akt IV Ka 406/24, złożył obrońca oskarżonej O.N. W skardze **zarzucił** obrazę przepisów postępowania, tj. art. 437 § 2 k.p.k., gdyż w sprawie nie wystąpiły okoliczności skutkujące potrzebą przekazania sprawy do ponownego rozpoznania

Sądowi Rejonowemu Poznań - Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu. Powołując się na uchwałę siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 20 września 2018 r., sygn. akt I KZP 10/18, OSNKW 2018, z. 11, poz.73, skarżący podniósł, że możliwość uchylenia wyroku uniewinniającego, umarzającego albo warunkowo umarzającego postępowanie karne i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania związana z regułą *ne peius* określona w art. 454 § 1 k.p.k. (art. 437 § 2 zdanie drugie k.p.k.) zachodzi dopiero wtedy, gdy sąd odwoławczy - w wyniku usunięcia stwierdzonych uchybień stanowiących jedną z podstaw odwoławczych określonych w art. 438 pkt 1 - 3 k.p.k., stwierdza, że zachodzą podstawy do wydania wyroku skazującego czemu stoi na przeszkodzie zakaz określony w art. 454 § 1 k.p.k.

Prokurator Rejonowy w Tarnowie w pisemnej odpowiedzi na skargę wniósł o oddalenie skargi obrońcy oskarżonej O.N. (por. pismo z dnia 14 października 2024 r., sygn. [...] – [...]).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga obrońcy oskarżonej O.N. nie zasługuje na uwzględnienie.

Istotą skargi strony na wyrok uchylający sądu odwoławczego, czyli nadzwyczajnego środka zaskarżenia uregulowanego w art. 539a § 1 k.p.k., jest nie tyle zakwestionowanie poprawności oceny przez sąd odwoławczy poszczególnych zarzutów apelacji, prowadząca do wniosku o konieczności uchylenia rozstrzygnięcia sądu pierwszej instancji, lecz jedynie ocena zgodności z prawem następcej decyzji sądu odwoławczego o przekazaniu sprawy do ponownego rozpoznania. Stosownie do treści art. 437 § 2 k.p.k. uchylenie orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania może nastąpić wyłącznie w wypadkach wskazanych w art. 439 § 1 k.p.k., art. 454 k.p.k. lub jeżeli jest konieczne przeprowadzenie na nowo przewodu w całości.

Powodem skutkującym koniecznością przeprowadzenia w niniejszej sprawie przez Sąd Rejonowy Poznań - Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu postępowania ponownego, jest zaistnienie przesłanki z art. 545 k.p.k. Sąd odwoławczy, w myśl przepisu art. 545 k.p.k., nie może skazać oskarżonego, który został uniewinniony w pierwszej instancji lub co do którego w pierwszej instancji umorzono postępowanie,

więc musi uchylić zaskarżony wyrok i przekazać sprawę do ponownego rozpoznania. Podkreślić przy tym należy, że wbrew twierdzeniom obrońcy oskarżonej O.N. Sąd Okręgowy w Poznaniu wykazał potrzebę przeprowadzenia ponownej oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, co w realiach tej sprawy skutkowało koniecznością ponownego rozpoznania sprawy w całości przez sąd a quo, a zasadności takiego rozstrzygnięcia skarga obrońcy oskarżonej nie podważyła.

Kierując się przedstawionymi motywami Sąd Najwyższy rozstrzygnął jak w postanowieniu.

[WB]

[a.ł.]